

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. március 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az alárendelt megsértésének vétsége miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2008. október 29. napján kihirdetett Kb.IV.77/2008/8. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. október 29. napján kihirdetett KB.IV.77/2008/8. számú ítéletével a vádlottat a Btk. 358.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő alárendelt megsértésének vétsége miatt 180 napi tétel, napi tételenként 500 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül a vádlott terhére, a pénzbüntetés súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott pénzbüntetés eltúlzottan enyhe, az egy napi tételként megállapított összeg nem igazodik a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz.

A vádlott és a védő felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.127/2008. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését, azzal egyetértve fenntartotta, míg a vádlott és védője által előterjesztett fellebbezéssel nem értett egyet. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállás alapján állapította meg a vádlott bűnösségét, és helyesen minősítve a vádlott cselekményét, a bírói gyakorlatnak megfelelően alkalmazott vele szemben pénzbüntetést. Ugyanakkor a vádlott jövedelmi viszonyaira figyelemmel a pénzbüntetés egy napi összegének felemelését látta indokoltnak. Ezért indítványozta az ítélet megváltoztatását és a vádlottal szemben súlyosabb pénzbüntetés kiszabását.

A nyilvános ülésen a Katonai Fellebbviteli Ügyészség jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

A vádlott védője perbeszédében a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében nem adta meggyőző indokát annak, hogy miért a sértett és a sértetti vallomást alátámasztó tanúk vallomását fogadta el a vádlott és felesége vallomásaival szemben. Véleménye szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján védenca bűnössége ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg. Amennyiben a másodfokú bíróság mégis megállapíthatónak látná védenca bűnösségét, úgy az ügyészi indítvány elutasítását és az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A másodfokú bíróság vizsgálta az eljárási szabályok betartását, amely során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tévedett, amikor nem előjárója útján kézbesítette a vádiratot a vádlott részére, továbbá, hogy a tárgyalásra történő idézése szintén nem előjárója útján történt. A másodfokú bíróság az okiratok hiányossága miatt a nyilvános ülésén tisztázta, hogy a vádlott az elsőfokú tárgyalást megelőzően legalább egy hónappal kézhez kapta a vádiratot, ezért a védekezéshez való joga nem csorbult.

Tévedett továbbá az elsőfokú bíróság, amikor az erre irányuló indítványok hiányában csupán ismertette az iratokat és a releváns bizonyítékokat nem felolvasással tette a bizonyítás részévé. Ez az eljárása nem felelt meg a Be. 301.§ (1) és (3) bekezdésekben írt rendelkezéseknek. Az említett relatív eljárási szabálysértések azonban nem vezettek az ítélet Be. 375.§ (1) bekezdésében írt okból történő hatályon kívül helyezéshez, mivel azok nem voltak lényeges kihatással az eljárás lefolytatására, illetve a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására, valamint a jogkövetkezmények alkalmazására.

A vádlott és védője által a felmentés érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat számba vette, azokat a logika szabályai szerint értékelte. Ítéletének tényállását a bizonyítékok mérlegelése útján állapította meg, mérlegelő tevékenységének indokairól ítéletében számot adott. A másodfokú bíróság számára is megfelelő érveket sorakoztatott fel emellett, hogy a vádlott tagadásával, illetve a vádlotti vallomást alátámasztó tanúk vallomásaival szemben miért a sértett, valamint az azt alátámasztó tanúk vallomásait fogadta el.

Az elsőfokú bíróság ítélete a másodfokú katonai tanács szerint megalapozott, az mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól.

A Be. 351.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak, ami miatt a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Amennyiben a másodfokú bíróság nem vesz fel bizonyítást, a Be. 352.§ (3) bekezdése szerint az elsőfokú bíróságtól eltérően nem értékelheti a bizonyítékokat.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezés lényegében az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységének vitatásán keresztül támadta a vádlott bűnösségének megállapítását, ezért az - a már említett felülmérlegelés tilalmára figyelemmel - a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét a Btk. 358.§ (1) bekezdésébe ütköző alárendelt megsértésének vétségének, mivel a vádlott mások előtt alárendeltjére sértő, durva kijelentéseket tett.

A katonai ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló indítványát a másodfokú bíróság nem tartotta megalapozottnak.

Az elsőfokú katonai tanács helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és a bírói gyakorlattal egyező szankciót alkalmazott, amikor a vádlottal szemben a Btk. 87.§ (2) bekezdés e/ pontjára figyelemmel pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételszáma igazodik a vádlott cselekményéhez és a személyiségében rejlő társadalomra veszélyességhez.

A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem állapította meg eltúlzottan csekély mértékben a pénzbüntetés egy napi tételéhez rendelt összeget sem. A vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, ingatlana után jelentős hiteltartozást törleszt. Mindezt számba véve az egy napi tétel összegeként megállapított 500 Ft arányosnak tekinthető a vádlott személyijövedelmi viszonyaihoz mérten, ezért annak felemelését a másodfokú bíróság nem tartotta szükségesnek a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok elérése érdekében.

Az előzőekben kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. március 25.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Ifkovics Béla hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. március 25.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő